СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LIV. Ч. 145. НЮ ЙОРК І ДЖЕРЗІ СИТІ, пятниця, 26-го липня 1946. — No. 145 NEW YORK and JERSEY CITY, Friday, July 26, 1946. VOL. LIV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ — ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ — Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016, 4-0807 — THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA — FIVE CENTS ELSEWHERE

ПІДВОДНА АТОМОВА БОМБА НА БІКІНІ ЗАТОПИЛА ПОНАД 20 КОРАБЛІВ

У четвер 25 липня в годині 8.35 — за календарем з Далекого Сходу — атомова бомба, занурена для досвіду в морю коло коралевого атолю Бікіні, на Тихому океані вибухла згідно з наперед дбайливо складеними плянами американською військовою командою. У дві години після вибуху можна було ствердити, що з 87 різного роду кораблів і лодок, призначених до експеріменту, затопився серед вибуху военний корабель Арканзо і цементова баржа, з якої спущено бомбу під воду, а крім цього ще двацять інших ближче неозначених кораблів. Крім цього багато кораблів і лодок похилилося на бік і можуть піти на дно кожної хвилини.

Підготовкою і переведенням досвіду з вибухом атомової бомби під водою керував віцеадмірал В. Г. П. Бленді, а в операціях брало участь понад 40,000 моряків, знавців военного й морського діла і різного роду науковців. Кореспондент Ню Йорк Таймсу Вилйем Л. Лоренс, який брав участь у всіх дотеперішніх експеріментальних вибухах атомової бомби, звідомляє з корабля Апалачіян у віддалі 5 миль, що цей вибух був без порівнання більший, ніж котрий небудь попередній. Коли внаслідок вибуху вода почала підноситися вгору, то йому здавалося, що виринає з води якесь нове створене сонце, десять раз більше ніж правдиве сонце. Водночас із цим явищем він завважив, як цілі маси води в виді гір підносилися понад плесо моря, посеред них вистрілило вгору велитенське світляне дерево з кипячої води і пари, в роді різдвяного, в різнородних кольорах. Над цим масовим деревом повстав опісля вершок у виді гриба, як це було в попередніх досвідах, а все те досягло висоти двох миль. Опісля світла змінялися так швидко, що людське око не могло належно за цими змінами слідами. Через хвилину здавалося, що новий, велитенський континент виринає з якогось хаосу, якце могло бути перед віками, коли земля повставала з хаосу.

Негайно після вибуху поплили на місце досвіду автоматичні лодки, які самі повертаються без помочи людини і вони привезли пробки води, переповненої радіовими промінями. У повітря випущено автоматичні літаки, щоб привезти пробки повітря. Разом ужито до теперішнього досвіду 7 000 найрізнородніших інструментів, щоб затримати для науки тільки відомостей, кільки лише людський ум в теперішньому часі міг схопити. Тому, що в околиці вибуху вода й повітря пересичене радіо-активністю точніші вісти про досвід можна буде дістати щойно за кілька днів, тижнів, місяців.

КАРА СМЕРТИ ЗА ЗРАДУ АТОМОВОЇ ТАЙНИ.

Сенат Злучених Держав у своїх переговорах на конференції з палатою репрезентантів погодився, щоб у законі про контролю атомової сили вставити постанову, що за зраду атомової тайни жде виновника кара смерти. Щоб одначе окружні прокуратори не могли обговорювати перед судом справ, звязаних з атомовою тайною, встановлено постанову в законопроекті, щоб над такими справами мав нагляд ґенеральний прокуратор.

НОВА ДОПОМОГОВА ОРГАНІЗАЦІЯ НА МІСЦЕ УНРРА.

Зогляду, що з кінцем біжучого року має покінчити свою діяльність Адміністрація Ріліфу й Регабілітації Обєднаних Держав — УНРРА, — її представник оприлюднили погляд, що неможливо залишити світ без якоїсь міжнародної допомогової установи.

Щоби цьому зарадити вони домагаються завчасу покликання до життя якоїсь нової міжнародної агенції для продовжування праці УНРРА. Сама Европа потребує харчів на допомогу голодним вартости 750 міліонів долярів, а азійські народи теж не треба занедбувати. Із загального звіту УНРРА виявляється, що ця установа дістала 14 міліонів тон харчів і помагала шістьом міліонам скитальців в Европі переселитися до їхніх країв. Крім цього з фондів УНРРА утримується цілий міліон осіб ще тепер.

МЕЙ ЗГОДИВСЯ БУТИ СВІДКОМ.

Конгресмен Ендрю Дж. Мей з Кентокі, голова Комісії для Військових Справ, згодився скласти свідоцтво перед Когресовою Слідчою Комісією, якою головою є сен. Джеймс М. Мід. Мей є під замітом, що він помагав за нагороду признати воєнні контракти виробу амуниції підприємству Гарсона. Гарсон уже в 1937 р. був предметом доходжень конгресової комісії і тоді виявилося, що йому помагали конгресмени Дикстін з Ню Йорку і Сабат з Шікаґа.

З. У. А. Допомоговий Комітет приспішує висилку харчових засобів для українців у Відні

Редакцію „Свободи" звідомляють з Філядельфії, що після отримання перших вісток про нове розпучливе положення українських скитальців у Відні по недавній спробі виселити їх з Австрії, Злучений Українсько-Американський Допомоговий Комітет зарядив постійну висилку харчів до віденської української скитальчої організації. Десять більших пак з харчами будуть іти кожного тижня із складів КАРЕ. Перекази на видачу харчів ідуть повітряною поштою.

РІЛЬНИЧІ ТРАКТОРИ ДЛЯ ЗЕМЕЛЬ ПІД СОВЄТАМИ.

Адміністрація Цивільної Продукції у Вашингтоні видала доручення підприємству Інтернешенел Гарвестер Компані, щоб воно дальше висилало в вЕропу, а в першу чергу до країв опанованих Совєтами, американські рільничі трактори. Цих тракторів мало бути висланих заграницю 14,500, щоб при їх допомозі відбудувати земельну господарку у війною знищених краях, головно у Східній Европі. На якийсь час стримано висилку цих тракторів до Совєтської України й Білорусі, а тепер, після відднови діяльности УНРРА в цих територіях, трактори будуть іти туди дальше.

ШИМЧАК НА ЧОЛІ ЕКОНОМІЧНОЇ РЕҐАБІЛІТАЦІЇ НІМЕЧЧИНИ.

Президент Труман доручив М. С. Шимчакови, з Ради Федеральної Резерви, стати на чолі акції для економічної реґабілітації Німеччини. Його іменування як директора реґабілітації оприлюднив воєнний департамент. Шимчак їздив до Европи в 1944 році з рамени Чужинної Економічної Адміністрації і помагав у реґабілітації Бельгії.

АМЕРИКАНСЬКА ЛИТОВСЬКА РАДА ПРИГАДУЄ НА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ ЛИТВИ.

Знагоди підготови до мирової конференції в Парижі вислала Литовсько-Американська Рада зазив до президента Трумана, щоб привернути незалежність Лтви, Лотви й Естонії, що їх загарбали Совєти вчасі війни і тепер переводять безоглядну большевизацію получену із найстрашнішою тиранією. Копії апелю вислано до різних департаментів і до щоденників.

Совєтська „Правда" закидає Америці „темну роботу"

У звязку з відомою в Америці совєтською шпигунською аферою большевицького агента Ніколая Редіна, який був заарештований американською федеральною поліцією і опісля звільнений судом, московська „Правда" виступила знова з обвинуваченнями проти Америки. В статті затитулованій „Чорна робота американської тайної поліції" Давид Заславський пише, що справа Редіна була ділом „злочинної конспірації" Дедерального Бюра Доходжень (ФБІ), зверненим проти совєтсько-американського взаємовідношення. Заславський називає американську поліцію „охраною", яка веде свою „чорну роботу" проти міжнародньої співпраці. При цьому не обійшлося теж без повторення відомих уже закидів в роді „реакції", „фашизму" і т. п. Американській поліції закидується теж „жорстоку поведінку" з Редіном, якої не можнаб собі подумати в „демократичній країні".

В тій самій ґазеті продовжує свої пашквілі на Америку теж Ілля Еренбург. Підчас свого побуту в Америці він відкрив тут антисемітизм та взагалі расові теорії, такі самі, як їх проголошував німецький нацїст Розенберг та які обовязували в гітлерівській Німеччині.

ТРИГВА ЛІ ПРО СВОЇ ВІДВІДИНИ В МОСКВІ.

Після чотироденного побуту в Москві приїхав до Копенгаги, Данія, Тригва Лі, ґенеральний секретар Обєднаних Держав. Він заявив, що совєтські керівники виказали „багато оптимізму" щодо роботи Обєднаних Держав. Він ствердив, що Сталін і Молотов добре визнаються в міжнародніх справах та додав, що булоб легше розвязати багато важливих міжнародніх проблем, якщоб поодинокі народи не звертали занадто великої уваги на національний престіж. Тригва Лі приїхав до Копенгаги совєтським самолетом через Стокгольм та вибирається до Голяндії і Франції.

ВІДГОМІН БОМБОВОГО ЗАМАХУ В ПАЛЕСТИНІ.

Недавний вибух бомби, підложеної жидівськими терористами в британській головній кватирі в Єрусалимі, а з цим і ціла справа Палестини, продовжують занімати перші місця в світовій пресі. Виказується, що смертні жертви спричинені вибухом бомби є далеко більші та доходять до 120 осіб. Уряд Великої Британії обвинувачує офіціяльну Жидівську Агенцію, як співвину за терор в Палестині. Останній замах на британсуку головну кватиру осуджують солідарно всі політичні кола, з жидівськими включно. Совєтський представник до Обєднаних Держав, Андрей А. Громико, відмовив дати будь-які коментарі щодо поголосок, що Совєтський Союз видвигне спарву Палестини в Обєднаних Державах у звязку з проханням про прийняття в члени Трансйорданії.

СВІТОВІ СПРАВИ.—Сенатор Там Конелі, демократ з Тексас — як він приготовляє звіт із своєї недавної поїздки до Парижа, де він брав участь в конференції міністрів закордонних справ. Тут він представлений у своїм урядовім бюрі у Вашингтоні. Він є предсідником сенатської Комісії Закордонних Справ. Він був членом американської делеґації на паризьку конференцію.

Авіяція проти пожежі.—З Москви повідомляють про пожар величезних лісових просторів на Сибірі. В рятунковій акції бере участь авіяція, як теж до неї змобілізовано місцеву людність.

Перший амбасадор Филипин.—До Вашингтону прибув перший амбасадор Филипин до Злучених Держав, Поакін Елісальде.

Контрабанда продуктами УНРРА,—В Трієсті американська поліція сконфіскувала шість троків продуктів, які походять з допомоги УНРРА та які були перевезені контрабандою з Юґославії для підтримки родин робітників, що брали участь у 12-денному ґенеральному страйку за прилучення провінції до Юґославії.

Підморська бомба не потрясла землею.—Вибух атомової бомби під морським плесом в Бікіні не викликав ніякого землетрусу і сейсмограф у Ню Йорку не виказав ніяких колибань.

СПРАВА КОНТРОЛІ АТОМОВОЇ ЕНЕРҐІЇ В РАДІ БЕСПЕКИ

Рада Безпеки Обєднаних Держав знова розглядала справу міжнародньої контролі атомової енерґії. Відомий американський плян контролі предвиджує створення своєрідного незалежного міжнародного тіла, без права вета великодержав, яке перебралоб контролю атомової енерґії та всю відповідальність за неї. Совєтський представник, Андрей Громико, дальше гостро опрокидував американський плян та домагався, що власне Рада Безпеки Обєднаних Держав мусить задержати всі права щодо контролі атомової енерґії,-остерігаючи, що всякі намагання „підмінувати" право вета великих держав булоб „загрозливе, а можливо і фатальне". Громико заявив, що Совєтський Союз в жодному разі не може погодитися на пропозицію Злучених Держав в її теперішній формі. В Американських коментарах додається, що колиб це мало бути останнє слово Совєтів, то Злучені Держави не матимуть іншого вибору, як тільки вимогти в Раді Безпеки рішення, незважаючи на спротив Совєтського Союзу і правдоподібно Польщі та представити справу Головний Асамблеї на найблищому засіданні.

ПРОДОВЖЕННЯ РЕЧЕНЦЯ ПРИНЯТТЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ О. Д.

Рада Безпеки на своїй 51-шій сесії в готелю Генрі Гудсон в Ню Йорку формально рішила продовжити час для розгляду нових подань про прийняття в члени Обєднаних Держав. Процедура прийняття нових членів є така, що подання вноситься до Ради Безпеки, яка зі свого боку представляє його Головній Асамблеї з відповідною рекомендацією.

ІРАНСЬКА НАФТА.

Американська преса повідомляє з Єгипту про занепокоєння британських політичних кругів останнім страйком робітників в Іраньско-Британській нафтовій компанії в Ірані. Страйк був викликаний совєтофільською партією Тудег, а іранська нафта забезпечує цілу британську армію на Орієнті, як теж допомогає покривати запотребування американських збройних сил. Іранську нафту називається артерією британської сили на Орієнті, а найбільше занепокоєння викликує факт, що страйк не був організований робітниками компанії, а тільки центральним комітетом про-совєтської партії Тудеґ. Яку безпосередню, чи посередню ролю відіграв тут Совєтський Союз, у повідомленнях не згадується.

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ ПРОТИ СОЦІЯЛІЗАЦІЇ ІНДУСТРІЇ В АВСТРІЇ.

З Відня повідомляють, що Совєтський Союз перший раз в історії свого існування виступив гостро проти соціялізації індустрії, але в Австрії. Австрійський уряд одержав совєтську ноту, якою забороняється йому переводити націоналізацію тих промислових підприємств, до яких Совєтський Союз міг би мати притенсії на підставі Потсдамської умови. При цьому в повідомленні додається, що від часу закінчення війни Росія сконфіскувала в Австрії вже біля 170 фабрик, в цьому теж найнеобхідніших для самої Австрії.

ВІЙНА В КИТАЮ.

З Нанкінґу повідомляють про велику перемогу китайських національних військ над комуністичними на двох різних ділянках фронту. Недалеко Нанкінґу на півночі Кіянґсу-Анґвей урядові війська здобули Юкао, що його обороняли 20,000 комуністів. Повідомляється теж, що урядові війська очистили від комуністів залізничу лінію Тсінґтао-Тсінан та розпочали широко закроєні воєнні дії в провінції Шантунґ.

ІРЛЯНДІЯ ХОЧЕ БУТИ ЧЛЕНОМ ОБЄДНАНИХ ДЕРЖАВ.

В ірляндському парляменті відбуваються зараз дебати над пропозицією уряду де Валери про приступлення Ірляндії до Обєднаних Держав. Хоча постанови ще не винесено, але загально вважається — як виходить з дебат — що парлямент пропозицію одобрить та признає урядові відповідні повновласті.

АНҐЛІЯ ЗВЕРНУЛА ЮҐОСЛАВІЇ ЗОЛОТО.

З Лондону вислано самолетом до Білгороду уже другу рату золота, вартости 6 міліонів американських долярів, що належить юґославському державному банкові та що було на час війни здепоноване в Анґлії.

ВІДНАЙДЕНО АМЕРИКАНСЬКИХ МОРЯКІВ?

З Пейпінґу повідомляють за китайською пресою, що 7 американських моряків, які були схоплені китайськими комуністами в портовому місті Чінванґтао, були звільнені. З офіціяльного американського боку ще не має потвердження цеї вістки.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА. Поодиноке число три центи.		SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сити і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75
Число в суботи (з англійською Частиною):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ПОВОЄННИЙ АМЕРИКАНІЗМ

Загальна Рада Американської Єдности приготовила статтю на тему „Старокраєві справи й Америка". Цю статтю містимо сьогодні на іншому місці нашої ґазети і звертаємо на ню увагу наших читачів. Там між іншим сказано, що члени поодиноких національних ґруп в Америці часом забувають на факт, що вони самі попадають під напади американських націоналістів, які прищепили їм назву „чужинців", а „здоровий та політичний розум вимагає спільности, а не відокремлення тих ґруп..."

Заввага саме під пору, бо в нашій свобідній Америці бувають нераз такі події, які свідчать про незрілість різних ґруп до життя у свобідній країні. Хоч нераз чуємо заклики до американізації, то під словом „американізм" дехто розуміє не такий американізм, основи якого створили ті піонірі, що за Америку боролися, а якесь інше поняття, витворене ґрупами людей, що пізніше примандрували до свобідної Америки і хотять нею заволодіти. Під теперішню пору такий „американізм" вводять комуністи, які всіми силами намагаються знищити історичні вольности Америки, а на їх місце завести неволю на такий лад, як його придумано в Кремлі.

Останніми тижнями ми є свідками оживлення ще іншого „американізму", а саме цього, що його недовго до війни поширяв звісний „Ку-Клакс-Клен". У стейті Алабама зачартеровано недавно цю орґанізацію і з дотеперішнього тайного товариства має повстати явна орґанізація, яка досі виявляла свою діяльність в напастях на нігрів, на католиків, жидів та загалом на цих людей, що їх вони називають „чужинцями" ніби тому, що вони не є англо-саксонського походження. Можна здогадуватися, що надання Кленові законної підстави існування, дасть йому спромогу використати повоєнні відносини та явними засобами і способами почати нову нагінку на цих людей, що то не походять з англо-саксонського роду. Притоку до цього дасть Кленові большевизм, який переходить уже до явного наступу на американську систему правління і на американську демократією, хоч цей наступ маскований аґітацією проти „реакції", Клен може ужити на явну боротьбу проти большевизму, як „чужинної ідеї". Коли під покришкою поборювання большевизму піде нагінка Клена на всіх „чужинців" тоді в Америці може прийти до своєрідного націоналізму, який вкоротить дотеперішні американські вольности.

На це треба звернути увагу різним американським ґрупам, що їх батьки недавно примандрували з Европи так, як це робить Загальна Рада Американської Єдности. Треба й нам працювати під закликом „Однакові громадські права без різниці походження", над здійсненням якого працює Ліґа Людських Прав, що її згадується в згаданій статті.

„Старо-краєві" справи й Америка

Натуралізований американець, з якогоб роду він не походив, дуже цікавиться подіями в його рідній країні. Завжди цікавився, але тепер певно найбільше, після жахливої війни, якої історія ще не знала. Тому в житті багатьох американських громад відбиваються деякі европейські напруження. Громадські провідники в різних частинах країни добре усвідомлюються собі цей факт.

Громадські діячі в Клівленді, в стейті Огайо, давно вже звертали увагу на справу людських взаємовідносин. Вони добре знайомі з національним напруженням в тому місті, населення якого складається у великій мірі з недавних еміґрантів з Европи. Серед тих діячів є такі, що працюють в Лізі Людських Прав. В недавній публікації „Ди Клівленд", ця орґанізація старається пояснити як виникають подібні напруження, а далі, як перша й друга ґенерація клівлендців може використати свої історичні звязки з рідним краєм батьків, щоби помогти новій батьківщині творити більш мирний, більш демократичний світ.

„Вартість громадянина залежить від його відданості цій демократії", говориться в згаданій публікації. „Ці принціпи, які промовляють за свободу і рівність людини, можуть бути поширені на інші народи. А який американський громадянин не хотів би поширення цих принціпів в інших країнах? Це є те, до чого чехи стреміли року 1918; тим пояснюється жвава діяльність польських конференцій; Чеської Національної Ради та Македонської Ліґи, чисельні зібрання якої відбувалися в Клівленді. Члени їх бажають для своїх рідних країн тих прав й вигод, які вони самі мають тут. Всі клівлендці повинні зацікавитися тою активністю, аби розвіяти неспокій, турботи, що хвилюють ті ґрупи..."

„Було би легко вимагати від членів тих ґруп — стараючися зробити з них „добрих американців" — щоби вони забули свою привязаність до рідньої країни. Було би легко, але не мало би значення. Власне, зацікавлення старим краєм робить з них добрих американців. Бо всі американці, без різниці походження, раси, чи віри, бажають тривалого миру. А тривалий мир є оснований не на загальних заявах, але на задовольняючому вирішенні нарікань, ворожнечі, оскаржень та пересудів".

„Клівлендські громадяни з центральної та південно-східньої Европи, захоплені своїм почуттям, працюють для направлення оскаржень, ворожнечі. Маючи вроджене знання свого народу, вони можуть бути фахівцями в тих справах. З другого боку, вони можуть бути однобічними прихильниками країн, що є поза межами їх нової батьківщини. Оскільки однобічність не є справедлива, вони можуть забути, що, як американці, вони прирекли визнавати рівність для всіх. Навіть тепер, в їх промовах відбиваються старо-краєві меншинові суперечки, посилені в цей тяжкий час поміж війною та миром. „Якби не було тих хорватів!" „Всі заколоти роблять поляки!" „Ми тішимося, що Гітлер повиганяв жидів!" В той самий спосіб чехо-німецька, румуно-мадярська, українсько-польська та навіть норвежсько-шведська ворожнеча продовжує існувати, або відновлюється поміж американцями чужинецького роду. А деякі з тих ґруп поширюють старокраєву ворожнечу до жидів, які приїхали до Клівленду з німецькими, мадярськими, російськими, румунськими, литовськими та польськими пашпортами. Цю ворожнечу поділяють американські націоналісти, які перебрали европейську звичку — обвинувачувати жидів за все зло, яке станеться.

„Члени таких національних ґруп часом забувають той факт, що вони самі попадають під напади американських націоналістів, які прищепили їм назву „чужинців". Забувають також, що вони самі поводяться часом недемократично так, як і американські націоналісти. Здоровий та політичний розум вимагає спільности, а не відокремлення тих ґруп, саме існування яких ніби вважається причиною різних труднощів, особливо приймаючи під увагу те, що нема такої ґрупи, на яку не нападалаб бодай одна якась інша ґрупа".

Ліґа Людських Прав є переконана, що серед клівлендських громадян є поляки, югославяни, румуни, чехи, з недавних европейських переселенців до Америки, які можуть дещо помогти у вирішенні справ центральної та південно-східньої Европи. Почасти вони можуть помогти американцям розуміти їх країни, а що важніше, помогти країнам їх походження зрозуміти в чім полягає американська демократія. Глибоке значення такої праці полягає в тому, що всі клівлендці мають одне спільне — однакові громадські права без різниці походження.

„Однакові громадські права без різниці походження", говориться в „Ди Клівленд", не дозволяє політичним меншинам мати особливе права... Ми повинні визнавати, і визнаємо, культурним меншинам в Америці право виявляти себе, коли й як вони того бажають. Якраз в цій точці ми маємо добрий ґрунт для вирішення меншинових справ в Европі та для поборення перешкод у співпраці поміж національними ґрупами в цій країні. Американці з центральної та південно-східньої Европи повинні змагатися за введення рівности для всіх людей в Европі".

В тому самому дусі Ліґа Людських Прав звертається до клівлендських американських німців та американських італійців.

„Завдяки нашій переважаючій силі, як нації", каже Ліґа, „всі клівлендці є рівними партнерами в користуванні миром тут, як в Европі... Наша сила надалі буде залежати від того, як ми будемо впливати на сенат на на адміністрацію". Але якщо американці взагалі бажають перевірити свої знання та зміцнити свою опінію про ті справи, вони будуть прислухуватися — як радить Ліґа клівлендцям — до того, що можуть їм сказати співгромадяни, европейського роду про справи в їх рідних країнах.

Загальна Рада — ФЛІС.

Микола Чубатий.

Яке майбутнє українського католицтва в Галичині

Так званий собор уніятської церкви в Галичині та ліквідація її єдности з Римом є без великого значіння для самих релігійних переконань західних українців. Він важний тільки для дальшої політики советського уряду супроти українських католиків у Галичині та на Закарпатті. Советський уряд стане тепер приймати це маріонеткове зібрання за факт церковної натури та на ньому базувати дальшу свою церковну політику. Доказом цего може послужити пропаґанда советського радія, про яку пише кореспондент Ню Йорк Таймсу з Лондону під датою 14. квітня 1946.

В кореспонденції говориться, що московське радіо тепер заперечує якінебудь арештування та переслідування українських католиків у Галичині. Обєднання, мовляв радієвий советський коментатор для заграничних передач, довершили самі „українсько-католицькі єпископи Михаїл та Антоній", а большевики арештували всего на всего пять „католицьких пралатів за їх зраду держави та за накладання з німецьким наїзником".

Відомо, що ніякого єпископа Михайла ні Антонія в Галичині не було. Очевидно, що це мова про двох апостатів, священиків Мельника та Пельвецького, екскомунікованих разом з цілою Ініціятивною Групою та відлучених тим самим від Католицької Церкви. Уніятськими єпископами вони ніколи не були і ніякий уніятський єпископ в соборі в Львові участи не брав. Це вже свідоме баламучення заграниці стривоженої такими брутальними релігійними переслідуваннями українців в Галичині.

Так само пропаґанда московського радія в англійській мові, що призначена для закордону, промовчує, що тих пять пралатів це на ділі цілий єпископат Галичини з митрополитом, головою Українсько-Католицької Церкви у проводі. Їх арештування виправдує советське радіо провинами чисто політичної натури, отже „зрадою держави та накладанням з німецьким наїзником". Тепер на такі обвинувачення мода.

Хто знає якою політикою займалися арештовані владики, той зрозуміє цілу перфідію советської влади. Якою політикою займався митрополит Йосиф Сліпий, типовий науковець-богослов, навіть без окремого заінтересування політичними справами? Митрополита вязня Кир Йосифа автор цих стрічок мав честь знати не тільки як свого доброго знайомого зверхника та співробітника на терені Богословської кадемії, але також як особистого приятеля від хлопячих студентських часів в ґімназії в Тернополі аж до останніх днів побуту у Львові, себто до виїзду до Америки в серпні 1939.

Митрополит Сліпий це тип вченого богослова, якого інтересувала тільки церква, богословські науки та українська національна культура взагалі. Богословська Академія, якої він був творцем та весь час ректором абсорбувала його зовсім. В останніх роках, зокрема по виїзді єпископа Івана Бучка на візитацію до Полудневої Америки, ректор Сліпий як мітрат був правдивим помічником хворого митрополита Андрея. За часів війни, в часі першої інвазії большевиків, він стає єпископом помічником з правом наслідства на митрополичім престолі. В політиці не брав він ніякої участи та й говорити про якесь ґерманофільство митрополита Йосифа це звичайне большевицьке нахабство. Зрештою в часі відвороту большевиків з Галичини 1941 митрополит Сліпий був поставлений під стєнку та прямо чудом урятувався, хоч тоді ще німців не було в Галичині. Якою політикою займався такий правдивий Божий Чоловік як монах-єпископ Микола Чарнецький? Якою політикою займалися оба владики станиславівські, це добре знає кожний, хто жив у Галичині перед теперішною війною.

Проте донесення московського радія тим інтересне, що воно по перше потвердило, що митрополит Йосиф живий, друге воно відкрило по якій дорозі піде дальша боротьба з увязненими владиками. То саме радієве донесення приносить інформацію про недалекий процес єпископів-вязнів перед советським судом. Будемо мати черговий советський процес з усіми страхіттями тортурування вязнів та загадочними присудами.

Які гороскопи дальшого існування українського католицтва в Галичині? Хто знав релігійні відносини в Галичині на передодні другої світової війни, хто знав піднесені релігійні настрої українських мас, що проявилися в могутнім здвизі біля сто тисяч людей в святі „Українська Молодь Христові" 1933, хто знав релігійні настрої серед інтелігенції та академічної молоді, той хіба немає сумніву, що над сумлінням міліонів західних українців доконується найбрутальніше насильство. Обєднати українську Галичину з Російською Православною Церквою можна тільки на цвинтарищі Галичини після вимордування чи виселення соток тисяч українських вірних під проводом їх священиків.

В останнім часі донесення говорять, що советський уряд видав зарядження, що мають на ціли на місцях приготовляти місце для російсько-православних батюшок. Районові Виконкоми звернулися недавно до громад, щоби вони в присутності найменше 20 осіб приступили до вибору церковних комітетів по три особи та ревізійних комісій в такімже числі. [illegible] влада відповідальними за кермування церковними справами в селі. Комітет відповідальний дальше за це, щоби до церкви не допустити незареєстрованого священика. Зареєстрованим очевидно може бути тільки той, що визнав над собою зверхність московської православної церкви. Дальше комітет має уможливити орґанам беспеки всяку контролю церковного життя.

Тим способом в державі, де формально церква відлучена від держави та де для держави релігійне життя населення повинно бути поза інтересом уряду, советська влада віддала церковне життя під гострий поліційний нагляд, приймаючи засаду, що українсько-католицької церкви в Галичині вже немає, бо її на „Соборі Нечестивих" у Львові скасували.

Зачинається тепер в Галичині життя в катакомбах. На нього може мати вплив тільки дві

ОЛ. ЛУГОВИЙ — Права автора застерігається.

БУРЕВІЙ

Повість з часів Революції в Росії і Східній Україні в 3-х частинах.

(Другий том трильогії „ОГНЕМ І КРОВЮ").

ПЕРША ЧАСТИНА

47)

— Людська заздрість тому причиною. Мало не всі доноси, по мойому, виссані з пальця, окрім хіба тих, де говориться про обзивання мною йолопами декого з ґенералів, моїх безпосередних начальників.

— Ви хіба знаєте зміст доносів? — охранник вирячив очи.

— Так. Всіх до одного!

— Звідкиж ви про них довідалися?

— Це вже моя персональна справа, пане ґенерале.

— Ви ті доноси читали?

— Читав. Знаю і всіх доносчиків. Хочете, назову вам всіх по іменам! Знаю резолюції вищих командантів на тих доносах.

— Всетаки. Звідки ви так добре поінформувалися?

— Не питайте, бо не скажу! Краще питайте про зміст доносів. Говоритимемо отверто, як ґенерал з ґенералом!

— Ви були головою нелеґальної старшинської орґанізації в дивізії? — почав зовсім очманілий від пояснень Паволоцького охранник.

— В дослівному розумінні ні, бо ніякої старшинської орґанізації в дивізії не було. Мені за відсутністю старших командантів, доводилося в бойовій лінії командувати бриґадою, дивізією і корпусом. Вдалося здобути поважні перемоги над ворогом, в той час, коли старші команданти драпнули на сотку верств в запілля. Нічого дивного, що старшини дивізії за всякими порадами зверталися до мене, вважали і вважають досі авторитетом. У такому розумінні я може й був головою, але головою командантом, не якоїсь конспіративної орґанізації.

— Добре! Воєнні можуть зрозуміти один одного. А що ви скажете про ваш український сепаратизм? Про мрії відорвати від імперії російські південні провінції, чи Малоросію, як що хочете?

— Не Малоросію, а Україну, пане ґенерале! — Паволоцький поправив.

— Ну, Україну. Що ви на те скажете?

— Зовсім не багато! До цього, ґенерале, додайте також зневажливі вислови про династію й особу імператора. Є у вас і такі доноси! Я, наприклад, не оправдував відношення російських команд до Галичан в часах окупації Галичини нашими військами, гостро критикував наших самодурів. Критика декого застрашила, дехто знов всякими правдами й неправдами забажав моїм коштом відзначитися. Звідти донос про мої звязки з населенням і навіть військами Австро-Угорщини. В українському питанні, не ховаю, я прслідовник Драгоманова. Поділюю його погляд про необхідність далекосяглих реформ в культурно-національному житті народів імперії, навіть автономії. Певно, смішно булоб надавати автономію яким будь зирянам, мордвинам чи черемисам, що письма свого навіть не мають. Але українці, білорусини, татари, грузини! Цеж народи з високою культурою, власною мовою й письменством! Надання їм волі — скріпить їх духову єдність з Росією. Погодитеся зо мною, що підогнати всі народи Росії під один „ранжір" не вдасться. І одного гарного дня їх невдоволення централізаційною системою виллється у всенародне повстання. Краще переводити реформи з верхів, чим ждати здобуття реформ низами. Попри ті реформи необхідна ще одна — аграрна, задоволення селянського голоду на землю.

Досі говорили спокійно, як і подобає ґенералам. Вислухавши оживленої тиради Паволоцького ґенерал вхопився за голову:

— Таж ви революціонер! — викрикнув. — Щож, по вашому, відобрати землю поміщикам і мужикам роздати?

— Краще поміщикам віддати землю за викуп, а ніж ждати, поки селяни відберуть її силою. Я самий землевласник і готовий перший подати приклад!

— Дивно! Просто не віриться! — вигукнув охранник. Схопився й почав міряти кабінет з кута в кут. — Ну, не диво, що на вас доносять!

— Я звик висловлювати свої думки отверто скрізь і всюди. Два роки провів я на фронті в однакових з вояцтвом умовах, страшній нечистоті, холоді й мокроті, в повсякчасній небеспеці. Знаю, чого сподіється по закінченні війни наш вояк. Ви, пане ґенерале, живете в столиці, від народу далеко, народної нужди не знаєте. Хочете чи ні, а народ здобуде йому належне за всяку ціну!

— Живемо далеко від народу! — повторив співрозмовник поденервовано. — Щож, по вашому, ми не оправдуємо свого призначення, чи що?

— Не кажу так. Поліція й жандармерія своє призначення виконує. Військо боронить край від ворогів зовні, боронить цілість батьківщини, а поліційні сили боронять систему влади у країні. Системи змінливі, а народи чи краї існують тисячеліттями. Так чомуж нехтувати жаданням оборонців держави?..

— Ну, не сподівався почути такого від генерала! Вірю в вашу щирість, — подобрів товстюх. Сів напроти і говорив вже спокійно: — Кожному, зрештою, вільно думати, як забагнеться. Поправді, ви мене трохи настрашили... Та, ви надто ще молодий, ідеї з голови не вивітрили. Сам молодим був, знаю! Тільки, ще одна дрібниця мені неясна... Ви от говорите про реформи, про автономію. І як, по вашому? Адже у висновку імперія розпадеться на складові частини? Чи не так?

(Дальше буде).

КАМПАНІЯ НА СПРОВАДЖЕННЯ 600 УКРАЇНСЬКИХ СИРІТ З ЕВРОПИ

50,000, ВИАСИГНОВАНІ З. У. А. ДОПОМОГОВИМ КОМІТЕТОМ НА ТУ ЦІЛЬ, НЕ ВИСТАНУТЬ. ТРЕБА ВЧЕТВЕРО БІЛЬШЕ!

СКЛИКУЙТЕ СЕЙЧАС ДОПОМОГОВІ ВІЧА. УЛАДЖУЙТЕ МАСОВІ ЗБІРКИ, ЖЕРТВУЙТЕ З КАС ТОВАРИСТВ. ЗБИРАЙТЕ ЖЕРТВИ НА ЛІСТИ, ВІД ХАТИ ДО ХАТИ, ВІД ОСОБИ ДО ОСОБИ. ЖЕРТВУЙТЕ ЗІ СЕРЦЯ, ЩЕДРО. ЦЕЖ НАШІ СИРОТИ! ЦЕЖ НАША КРОВ!

Зібрані фонди присилайте сейчас до каси Злученого Українського Американського Допомогового Комітету:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE — P. O. BOX 1661 — PHILADELPHIA, PA.

СОВЄТСЬКА „РЕСПУБЛИКА" НА ЛОНҐ АЙЛЕНД

Від деякого часу в нюйорській пресі появляються гострі зажалення проти урядників совєтського консуляту та інших совєтських інституцій, які в цій країні і в цьому місці де вони поселились, починають вводити свої „прогресивні порядки". Для прикладу, як американська громадськість думає про представників свого „демократичного" союзника а тим самим і про Совєтський Союз, передаємо в скороченні репортаж, надрукований в „Джернел Амерікен" з 24. липня. Там, між іншим, читаємо:

„Цими днями на Лонґ Айленд повіває червоний прапор Совєтської Росії,а під ним збитими рядами машерують майбутні салдати червоних фашистських орд, які сподіються одного дня залити світ.

Великий червоний муслиновий прапор, повіваючи безупину над посілістю покійного Д. Прата, викликав протести обурення збоку громадян Ґлен Ков, які домагаються, що там повинен теж повівати американський прапор, вже хоч би з дипльоматичної чемности.

Американські комбатанти в Ґлен Ков, між ними теж бувший командант району Насо, кажуть, що вони звернулися до власників посілости Прата зі зажаленням про червоний прапор, який повіває на високому на 60 стіп алюмнійовому машті посередині перемінего на „поле військових вправ" спортового майдану.

Посілість покійного мілionера Стандард Ойл Компані куплено в травні на „табор" для пролетарських дітей червоних фашистських урядників консуляту, закупочної комісії та Обєднаних Держав.

Ця посілість положена близько посілости Дж. П. Морґана, яку теж перебрали росіяни. Купелі на голо та брудні умовини в посілости Морґана обурили цілий Північний Район та викликали протести проти росіян.

В посілости Прата, діти у віці від 5 до 18 років є цілком змілітаризовані на тоталітарний лад. Як тільки вони вже можуть розуміти накази, їх вишколюється на майдані, в дощ, чи погоду, та засвоюється їм усі штучки, які малиб зробити з них добрих салдатів-піхотинців. Вони завжди машерують при кожній нагоді. Ідуть купатися, вони машерують, ідуть до школи, чи до обіду, вони машерують. Вони машерують рано, як встають і вони машеруючи ідуть спати. Цілий час з ними перебувають „дорадники" та „учителі", які не знають англійської мови...

Останнього тижня районові та стейтові урядники здоровя відвідали звичайним порядком теж посілість Прата. Знайдено цілий ряд порушення законів здоровя, що їх росіяни пообіцяли направити. Перш за все ствердженo, що вони не мають таборової ліценції, як це вимагає державний закон...

Один з урядників, який раніше заряджував посілістю Прата, мав можність відвідати це місце минулого тижня. Він твердить, що там, де колись був чудовий город та цвіти, сьогодні є одна руїна. „На мене вдарив жахливий сморід, як я тільки вступив до середини" — пише згаданий урядник. Сміття і смітники занечищують місце" — кінчить своє повідомлення „Джорнел Амерікен".

Це в Ню Йорку, в чужій державі і де є тільки горстка цих північних червоних „носіїв культури", та ще до того тих „кращих", бож найгірших закордон не висилають. Але вже на підставі цего можна собі виробити уявлення, що діється в Києві, в Харкові, Одесі, Січеславі та інших містах України, де цих азіятів є не горстка, але налізло їх зі своїми лаптями цілі хмари. На Лонґ Айленд можна ще цей совєтський сморід виминути, або заткати носа, але що з ним зробити в Україні, де закон не тільки не є проти цего чужого смороду, але навпаки, сморід сам є законом. Можливо, совєтська „республіка" в посілости Прата на Лонґ Айленд причиниться до того, що американці краще зрозуміють, чому українці не жаліють ані крови, ані жертв, щоб тільки вичистити свою хату від цего совєтського сміття, що загніздилося теж в посілости Прата на Лонґ Айленд.

обставини: Міжнародне становище совєтської Росії в світі та публична опінія. Якщо це міжнардне становище буде слабше, тоді Совети будуть змушені рахуватися зі світовою публичною опінією. Буде воно сильніше, тоді вони зможуть цю опінію легковажити.

Річ природна, що публична опінія світа є важлива, хоча большевики з нею й не завжди числяться. Католицький світ заняв гостре становище супроти заряджень совєтського уряду в справах Українсько-Католицької Церкви в Галичині. Підтримування заінтересування тою справою та постійне пригадування релігійних переслідувань західних українців це вже справа українців поза межами поневоленої України. Це теж справа американських та канадійських українців без огляду на віру, бо це йде про свободу сумління мілionів українських братів та сестер.

Історія переслідування унії Росією в Україні та Білоруси вчить, що кожне її переслідування кінчилося великим припливом вірних українців та білорусинів до Римо-Католицької Церкви. Вірні, в житті яких віра має будь-яке значення, будуть шукати заспокоєння своїх релігійних потреб у римо-католицьких костелах та поволі стануть їх вірними.

В той спосіб на Білоруси переслідування унії за Катерини II та Миколи I спровадили до римо-католицьких костелів сотні тисяч вірних. Півтора мілiона нинішних римо-католицьких білорусинів, що їх поляки вважають за поляків, це бувші білоруські уніяти, яким Росія не позволяла бути католиками східного обряду.

Так само переслідування унії на Холмщині за царя Александра II загнали чверть мілiона українців в римо-католицькі костели. Спольщення Холмщини та вкінці її втрата для України з такими історичними українськими містами як Холм і Дрогичин, це теж наслідки і релігійного переслідування українців Росією в 19-тім столітті. Те саме моглоб повторитися й тепер в Галичині, хоч з огляду на високу національну свідомість галичан, не з такими наслідками як на Холмщині. Перед західними українцями стоять роки заспокоювання своїх релігійних потреб в катакомбах.

В. Бендер

ДНІ...

„Чекай на мене, і я вернусь".
(К. Сімонов).

Потяг, вдихнувши свіжого, степового повітря, набирає розгону і мчить на схід, в краї, де ви перше пізнали життя, в краї, що до дрібниць знайомі вам з дитинства.

Оповідання пасажирів зовсім не цікавлять вас, що більше, вони вас нервують, і ви починаєте хвилюватись. Хочете спокою, тиші, щоб зосередити думки... Ще кілька кільометрів і потяг стане на пристанку, з якого ви вперше пустилися в світ...

Підходите до вікна, вдивляєтеся в степ, що не має кінця, що колишеться золотими пшеницями. Якась спазма стискає ваше горло, душить вас і гнітучі думки крадуться до вашої голови.

Дні...

Гей, дні! Буйні своїм хмелем, дні! Сплітаєтесь ви в місяці, щоб відійти роками, назавжди, без вороття, танете в голубій імлі і з недосяжної далечини кепкуєте з наших минулих осягів та невдач...

Гей, дні! Ні загнуздати вас, ні пирдержати!...

Це ви так думаєте. А колеса, начеб відгадувавши ваші думки, в такт вашому мисленню дратливо вистукують: Гей, дні! Гей, дні! Гей, дні!

Слухаєте оцього співу коліс і стараєтеся пригадати, скільkиж ото ви вештались на чужині. І, віднайшовши число 10, вслух промовляєте: десять років... Невже десять? Рука неспокійно пригладжує скроні, на яких густо попробивалася сивина...

Старість? Ні! Це слід тих днів, що пянили вас хмелем, ні, не хмелем, димом геройських атак... То нічого, що сивина. Відчуваєте, як юно бється серце, а в грудях ще не згас огонь...

А ось і пристанок... Цей самий, на якому колись ви, ще хлопцем, лазили поміж вагонами, чіплялись на чамбур, щоб „відправитися в подорож" і, скинені кондуктором, плакали від обиди. Цей самий пристанок, тільки видається значно меншим, як колись... Я серце тріпоче, чує батьківщину.

З невеличкою валізкою ви йдете вулицею, а рясні клени видихають вам назустріч „квиління вітрове весни юних днів". Оце той сквер, де колись вечорами бренькa гітара, проходжувались закохані, що мріяли про щасливе майбутнє. Осиротілими стоять лавки, на яких ви вперше признавалися в коханні, на яких ви обнімались, цілували...

Доглянувши свій дім, прискорюєте кроку, і відчуваєте брак повітря...

Виходять сусіди, з цікавістю оглядають вашу постать, перешіптуються між собою. Пізнають вас, і не пізнають. Юрба хлопят, що бавиться біля вашого дому, вгледівши вас, насторожується і з галасом розсипається по вулиці.

Ви простягаєте руку до фіртки, і вона податливо відчиняється, рипнувши при тому так, як і десять років тому. Двір заріс буряном, видно, нікому робити порядку... Тополькі, що ви їх покинули маленькими деревцями, тепер піднялися в небо й журливо шелестять своїм листям про молодечі роки.

На поріг виходить старенька жінка. По-старечи переступаючи, йде вам назустріч, приклавши долоню до очей, придивляється вам, а потім:

— Що вам треба? — питає.

Ви ніяковієте.

— Води зайшов напитись — кажете.

— Зайдіть до хати. — припрошує вона, і ви йдете за нею.

О, рідна хато! Якоюб убогою ти не була, ніколи не можна проміняти тебе за найдорожчі палати! Таке все дороге... До болю! Таке все знане з дитинства! Ось вицвілі знимки в старих рямцях висять на знайомих вам місцях, ось... Майже нічого не змінилося...

Ви підходите до однієї знимки, з якої прямо на вас споглядає юнак, з упертими рисами обличчя. Хвилину поглядаєте на знимку, потім в дзеркало, що залишилося здавна на своєму місці, в куті, й завважуєте велику різницю у відображеннях. Щось тихо кажете, готові заплакати.

Старенька спостерігає це все, підозріло оглядає вас і, нарешті, пізнавши, падає вам в ноги.

Ви зворушуєтеся, і з очей ваших капають сльози. Підводите стареньку, яка доводиться вам матірю, ніжно пригортаєте її до грудей, дивитесь крізь сльози у вікно і щось згадуєте...

Гей, дні! Буйні своїм хмелем, дні! Ні загнуздати вас, ні придержати!... Сплітаєтесь ви в місяці, щоб відійти роками, назавжди, без вороття!...

ЖАРТИ

—o—

Вояк після відпустки.

Вояк, що повернувся з відпустки, після того як провів дні в радощах серед дівчат і вина, попав в обморок і спав наче мертвий. Товариші не могли його добудитися. Щоб не стягнути на нього уваги влади, вони вивісили напис над його ліжком: „Хвилево переходить направку".

ДЛЯ КРАЩОГО ЗАВТРА ЗАТРИМУЙТЕ СВОЇ ВОЄННІ БОНДИ!

HEALTH HINTS

("Health Hints" is a regular contribution to this paper by The Medical Society of New Jersey. Questions should be addressed to the Office of the Society, 315 West State Street, Trenton 8, N. J.)

IF WELL, KEEP WELL!

FEW of us give much thought to good health until we get sick. Then we say to ourselves, "Believe me, when I get well I'm going to ta[illegible] better care of myself." This is a noble resolve, for when one is well is the time to keep well.

Health is something highly personal to each of us. We know that when something goes wrong with our bodies we should go to a doctor to find out the trouble, but we usually delay, waiting to see what will happen. Too often we don't do the things that we should. For example, tetanus and diphtheria prevention are available, but many parents do not have their children immunized. One dramatic proof of the effectiveness of tetanus immunization was seen during the recent War. Out of seven million immunized soldiers only three (three persons—that's all!) developed tetanus, whereas in previous wars, tetanus was one of the great scourges of armies.

No one can make us have a physical examination at regular intervals. No one can force us to eat a well-balanced diet. No one can make us seek a sufficient amount of sleep, or keep our bodies and our homes clean. We hear it alleged that health would be improved under government control of medicine; yet these things that have so close a bearing on our well being would still be the responsibility of the individual. Unless you visualize a police force making people eat the right food or use the right soap!

The health of the people of the country depends upon each individual's own desire for good health. This is why the importance of periodic health examinations cannot be overemphasized. Periodic inspection to determine our physical condition is good insurance and sound judgment.

When feeling "fit as a fiddle" is the time to see your doctor for a check-up. This is the way to forestall much illness, increase your life expectancy and to live more comfortably.

ДИВНІ НОВИНИ

Сивий волос почорнів на старість.

У місті Кірібілі, в провінції Ню Савт Вейлс в Австралії, помер 15. липня Вилйем Епс у 83 році життя. Він надіявся дожити до 150 літ при помочі нащеплених гормонів, одначе це йому невдалося. Зате йому вдалося відмолодити себе на 20 літ, коли він уже мав 70 літ життя. Тоді його сиве волосся почорніло і він почув себе молодим. Та коли почали до нього посилати запити, як він це осягнув, Епс почав поважно доражувати людям способи, випрактикувані на собі. Внаслідок цього він перепрацювався і вкоротив собі життя — зо 150 на 83 літ.

КОМУНІКАТ

ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ

Поіменний виказ жертводавців за місяць травень 1946.

Амстердам, Н. Й. Василь Труфин $5.

Обори, Н. Й. Запорозька Січ $112. Жертвували по $10: Мих. Курій, ст., Григ. Коганяк; по $5: Е. Савар, С. Заповяк, М. Фега, М. Вільчинський, Т. Кльоб, С. Мриглуд, Ф. Софінський, І. Чорній, мол., В. Лунка, І. Коконський, О. Баран, О. Мільнаковський, В. Чеканський, М. Грубий, Д. Правак, М. Савран; по $2: І. Шварик, А. Шварик; по $1: М. Базар, І. Каспяк, М. Саварин, В. Саварин, А. Приллак, П. Поляняк, М. Тарбай, ст., Б. Галес.

Обори, Н. Й. В. Довжицький $1.

Бофло, Н. Й. Вестерн Н. Й. Укр. Доп Ком $13. Жертвували: П. Нагірний і І. Лаптута по $5, а К. Синак $3.

Бофало, Н. Й. Й. Гірней і Е. Тимкович по $2.

Когус, Н. Й. Укр. кат. парохія св. Петра і Павла як „Писанка Біженцям" $166.55. Жертвували по $12: Д. Зальопаний, Й. Білинський, Г. Недільський, О. Лесняк, В. Партак; по $10: о. Мих. Мартинюк, П. Гавришенко; по $5: П. Бачинський; по $2: В. Дерлиця, М. Ґреґор; Е. Штaшко $1.25; по $1: І. Барна, М. Динько, С. Кастер, Й. Филяк, А. Афінович, С. Спяк, М. Мричко, Д. Кавея, Д. Мричко, А. Глушко, С. Спяк, М. Говикович, Е. Скорейський, М. Процак, С. Посторовський, М. Галашин, В. Скашко, Д. Сташко, Б. Жмуд, М. Мазурик, А. Ґела, П. Ковальчик, І. Кричковський, М. Лесняк, Й. Ропіцький, Т. Сорока, О. Коник, Р. Коник, Г. Недільський, Й. Дзямба, Ю. Бокай, М. Мадараш, М. Куривка, Н. Депутат, П. Демяник, І. Дзямба, К. Демяник, Г. Чайковська, П. Дзямба, Бібель, Саболь, І. Наймович, П. Задра, П. Ракоча, Кариш, А. Глушко, І. Глушко, Н. Назарко, А. Стемська, Ф. Шершунович, Ф. Вітоіч, І. Гавран, Г. Габура, С. Смітрик, В. Партак, Р. Зальопана; дрібними $4.50.

Елмайра, Н. Й. Григорій Левуш $25.

Елмайра і Елмайра Гайтс, Н. Й. Укр. Катол. Громада при церкві св. О. Николая, на сироти в Европі $331.03. Жертвували: Бр. Пресв. Серця Ісуса $50; о. Вол. Довгович і Гр. Левуш і родина $26; по $10: Й. Хамулу, Іван Ващишин, М. і Анна Скарко, Меланія Осташівська; Андрій Харчишин $6; по $5: о. С. Шиманський, Н. Н., М. Секела, В. і М. Кохан, О. Витязь, А. Перун, Л. Ваташ, М. Дудар, Ю. Секела, М. Гидзік, П. Білозор, З. Чорній, М. Ментух, В. Макаровський мол., К. Матій, К. Іваник; по $3: А. Ćмопра, Й. Гидзік, М. Конашевич, Ю. Співак; по $2: С. Кнат, П. Биць, М. Осташевський, А. Ватах, Г. Левуш, ст., А. Яцканич, В. Співак, ст., С. Конашевич, В. Кушнір, Е. Ралач; по $1: М. Цуцик, О. Цуцик, В. Ватах, М. Дудак, Т. Фесич, В. Гизікд, М. Хамула, С. Макаровська, О. Рідош, К. Урчак; решта дрібними.

Ґованда, Н. Й. Юрко Полозяк $10 а В. Королишин $1.

Гемпстед, Н. Й. Укр. Катол. Громада при церкві св. Володимира, на сироти $130. Жертвували: Укр. Зап. Січ, від. 327 УНС, $25; Теодор Бахрій $15; по $10: Мих. Кирич, Анд. Душенчук, В. Душенчук, Петро Дучинський, і з „Коляди" що зісталося; по $5: С. Л. Перес, М. Шахмут, Д. Дмитришин, А. Подлерний; Й. Думенчук $5.25; І. Думечук $2.25; по $2: С. Кирич, А. Пікула, М. Ярманюк, О. Кіпибіда; по $1: А. Савульська, А. Сеник, І. Грибик, А. Гефнер, П. Чарков; дрібними 50 ц.

Гудсон, Н. Й. Укр. Катол. Громада при церкві св. Николая $160.50. Жертвували: Василь і Марія Куликовські $50; по $10: І. і П. Лупінос, І. і А. Лисогір; по $5: о. А. Борса, Мґ Хорос, І. і А. Драгушак, М. і А. Кітсок, Т. Лубянецькі, І. Волошин, Й. Кунс, Т. Драгушук, Г. Другушук; по $3: М. Барецький, А. Ярошук, М. Лупінос; по $2: Е. Борецька, С. Козрів, М. Король, А. Волошин, Г. Лек, С. Зар; по $1: М. Стунгоська, А. Влош, К. Король, Р. Дж. Смит, І. Раткі, І. Волошин, мол., Ф. Енебел, Т. Пелеш, А. Кузмяк, С. Кузмяк, П. Борецький, С. Кунс, М. Кунс, К. Кунс, М. Макогін, В. Лупінос, І. Мазур, П. Драгушук, Ф. Кольчецький, М. Драгушак, В. Пташек; решта дрібними.

Джемейка, Н. Й. Тов. св. Юрія, від. 160 УНС, (М. Костишин), зложили на зборах $100. (Спис жертводавців вже був проголошений).

Линдбрук, Н. Й. Марія Дайк $5.

Марселус Фалс, Н. Й. Іван Фрайда $3.

Олієн, Н. Й. Тов. Укр. Козаків $100. Жертвували по $10: А. Луцишин, Марта Луцишин, Григ. Полозяк; по $5: Г. Підскальний, І. Скробач, мол., І. Кружінський, М. Лучишин; по $3: І. Скробах, М. Сеник, Г. Непорадний, С. Луцишин; по $2: С. Терновський, Д. Мішанець, П. Пилипов, Т. Челядій, А. Мотел, О. Іванців, А. Лалюк, С. Медвідь, А. Корба, Е. Клос, Т. Непорадний, І. Стецько, В. Василик; по $1: Д. Базів, І. Базів, М. Піскальний, Н. Мельник, М. Рудий, І. Луцишин, С. Луцишин, М. Мельник, К. Непорадний, М. Баринецький, М. Віліптович; решта дрібними.

Оніда, Н. Й. Іван Цмайло $10.

Піксквил, Н. Й. Бр. св. Петра і Павла, від. 195 УНС, $56. Жертвували по $5: від. 195, К. Астраб, А. Бегуняк, А. Астраб, М. Петришин, П. Денчат, К. Астраб; по $2: А. Денчар, М. Бегуник, С. Боболя, А. Астраб, С. Парліка, Т. Бегуняк, Ф. Мевчан; по $1: І. Боболя, С. Астраб, С. Родак, А. Троянович, Е. Астраб, І. Келеч, Н. Н.

Ривергед, Н. Й., і околиця. Бр. св. Івана Хрест., від. 256 УНС. $100. Зложили: Бр. св. Ів. Хрест. $13; по $10: В. Недошитко, М. Вівчар; по $5: І. Павликовський, Я. Шапно, М. Федун, М. Нудок, М. Небор, Д. Тимчак, Я. Вівчар, Ф. Недошитко, І. Ляпага, В. Худяк, А. Ванат, Р. Демчук, М. Стахів; М. Кіовський $2.

Рачестер, Н. Й. Укр. Доп. Ком. $300; Укр. Амер. Клюб $100, а члени зложили $16, а це по $2: В. Б. Гусар Ф. Голод, К. Шевчук; по $1: М. Чимлак, І. Курбачик, М. Заргока, А. Бодушкі, І. Фербушка, І. Сокочеті, П. Паник, А. Іванов, В. Дорофій, В. Колданський. Крім цего: М. Юрків $3, І. Кусій $2, М. Герис $1.

Ром, Н. Й. В. Бик $1,

Сиракюз, Н. Й. П. Булай $3.

(Дальше буде).

Pastel Portrait Drawing Popular with Army Regular

In New Caledonia, this Army Regular finds an interesting subject in a Javanese native. The Regular Army offers exceptional educational opportunities to qualified civilians.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

АКРОН, О.

Подвійний ювилей і збірка.

Дня 23. червня знайомі й приятелі устроїли несподіванку-забаву для наших заслужених громадян Михайла й Марії Петрухів і Михайла й Теклі Філясів з нагоди 25-літ супружого життя. Це були два Михайли і дві сестри, котрі разом вінчалися 25 літ тому. Обі родини дуже шановані в громаді, бо все беруть участь у народнім і церковнім життю. З них добрі Союзовці, один бувший предсідник, а другий теперішний касієр від. 295 У. Н. Союзу. Крім багато місцевих гостей були присутні також Дмитро Шмагала, гол. радний У. Н. С., адвокат Іван Білінський з Клівленду і Геновефа Зепко, гол. радна У. Н. Союзу. Старостою був Василь Пулк, секр. від. 295. Після желань і роздання дарунків, Константин Зепко згадав про скитальців і порівнав, як ми живемо тут, а як вони живуть там і завізвав до збірки, котра дала суму $131.50.

Вислано до З. У. А. Д. К. в Філядельфії $100, а до Конгресового Комітету в Ню Йорку $31.50.

Жертви зложили по $25: Михайло Петруха і Михайло Філяс; по $5: А. Козовський, адв. І. Білінський, І. Зепко, К. Зепко; С. Ґрабар $4; С. Колик $3; по $2: Д. Шмагала, С. Цепко, П. Шатріч, В. Пулк, о. І. Дорогович, Т. Баран, С. Кнот, І. Семенюк, Юл. Зепко, Юс. Зепко; Н. Іваніцький $1.50; по $1: К. Гірка, Й. Федак, Н. Савула, Н. Бобечко, Е. Зепко, Д. Судомір, В. Федор, Т. Кат. Г. Штaшків, Н. Додона, Н. Українець, А. Лесняк, К. Білик, С. Козловський, Т. Філяс, І. Гурин, В. Поливка, Т. Бобечко, Я. Іваніцький, С. Дрехлер, А. Дрехлер, С. Ґлоський, М. Семенюк, А. Фредле, Т. Стаїч, Т. Бронкович, Е. Венґер, С. Яворський, С. Дудра, Н. Мигалко, Ал. Зепко, Ан. Зепко.; дрібними $1.

Багатій, це така людина, яка не боїться в крамниці запитатися, чи він немає дешевшого краму ніж цей, що купець показує.

ПОШУКУЮТЬ

МИХАЙЛО КРАЧКОВСЬКИЙ, з с. Дідилів, пов. Камінка Струмилова, хай зголоситься на адресу: ІВАН ЛАСТОВЕЦЬКИЙ, 416 — 17th St., Brooklyn, N. Y. За ним пошукує його син, який перебуває в Італії.

Д-р ВОЛ. САВЧАК пошукує п. ОСИПА МИСЯКА з Любачівщини.

СЛАВА ПАВЛИК-САВЧАКОВА з Перемишля-Бема 12, пошукує рідних сестер, а це ПАРАСКЕВІЇ, ЗОНІ І КАТРУСІ з дому ПАВЛИК, з Бушкович біля Перемишля. Зголоситися на адресу: 145,8
J. STANKO
735 So. 18th St., Newark, N. J.

МИХАЙЛА ПОВАЛЯЧЕК й дві сестри пошукує брат ІВАН ПОВАЛЯЧЕК зі Стрия, всі живуть в Chicago, Ill., або на фармі близько Chicago. Рівнож знайомих: ЗОФІЯ ФІЛЬВАРКІВ, 836 Oakley Blvd., Chicago, Ill.; МІХАЛИНА СОЛОВІЙ, 2543 W. Division Chicago, Ill. Голоситись на адресу: UNRRA Team 120, Regensburg, A. P. O. 757, Germany

Іван Запряла, з села Шлятова, пов. Новий Торг, воев. Краків, пошукує кревних і краянів зі свого села. Прошу зголоситись на адресу: Sophia Zenchak, 438 W. 20th St., Hazleton, Pa.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

В неділю, 21. липня помер
СТЕФАН МАЛИСА,
член Тов. Зоря, від. 69 У. Н. Союзу в Ню Йорку.

Похорон відбудеться в пятницю, 26. липня 1946 р. з похоронного заведення Петра Яреми, 129 Іст 7. вул. в Ню Йорку. — В. Й. П.!

Й. Забавчук, предс.
І. Мартинець, кас.
М. Ликтей, секр.

ТАРЗАН, ч. 1920. Незгармонізовані вістуни.

WHEN TAVA, THE BOY, EXPRESSED HIS DISBELIEF IN THE IMPOSTORS' STORY, HE WAS BEATEN AND CHASED FROM THE VILLAGE.

"QUICK, BWANA!" TAVA FINISHED; "YOU ALONE CAN MAKE THEM LISTEN!"

TARZAN'S KEEN EARS CAUGHT THE SOUND OF DISTANT DRUMS.— THERE WAS NO TIME TO LOSE.

"HURRY HOME, JANE, AND WARN THE TOWN! —COME, TAVA, AND GUIDE ME TO YOUR VILLAGE."

Distr. by United Feature Syndicate, Inc. 1920

Коли оцей хлопець, на імя Тава, висловив своє недовіря до оповідання самозванців, його збили й прогнали з села.

„Швидко пане-бвана" — закінчив Тава. „Лише ти один можеш спонукати їх, щоб вони це вислухали".

Чутливе вухо Тарзана зачуло далекий гомін барабанів. — Не було часу до трачення.

„Біжи домів, Джено, й остережи оселю! — А ти, Таво, веди мене до твого села!"